

Cesta do Holandska

Myšlenky, které zapsala Emily Pearl Kingsley, o tom, jaké to je být matkou hendikepovaného dítěte:

Cesta do Holandska

Čekat dítě je stejné jako si plánovat cestu snů do Itálie.

Nakoupíte si spoustu průvodců a spřádáte fantastické plány.

Koloseum, Michelangelův David, gondoly v Benátkách.

Učíte se italsky. Všechno je tak vzrušující...

Po měsících napjatého očekávání ten den konečně přichází...

Sbalíte si kufry a vyrazíte na cestu. O pár hodin později letadlo přistane.

Vejde letuška a zdraví: „Vítejte v Holandsku.“

„V HOLANDSKU?“ zařvete. „Jak jako v Holandsku?“

„Vždyť jsem si objednala lístek do Itálie! Mám být v Itálii!“

Celý svůj život sním o Itálii!“

Ale letový plán se změnil.

Letadlo přistálo v Holandsku a tam teď musíte zůstat...

Je důležité, že jste neskončili na nějakém strašném místě.

Někde, kde je mor, hlad a nemoci.

Je to tam jenom trochu jiné.

Takže si musíte koupit nové průvodce

a naučit se úplně jiný jazyk.

Potkáte úplně jiné lidi, jaké jste ještě nepotkali.

Je to tam prostě jenom jiné.

Tempo je pomalejší než v Itálii a taky tam není tak krásně.

Ale až tam nějakou dobu budete a nadechnete se,
porozhlédnete se kolem a všimnete si, že v Holandsku mají větrné mlýny...
A spoustu tulipánů. A taky Rembrandtovy obrazy...
Ale všichni známí jsou zaneprázdnění cestováním do Itálie.
Chlubí se, jak báječně se tam měli.
A po zbytek života si budete říkat:
„No jo, měla jsem být v Itálii, tak to bylo naplánované.“

A smutek z toho, že to tak nikdy nebude...
protože ztratit své sny je dost závažné.
Ale... když si celý svůj život budete stýskat,
že jste se nikdy nedostali do Itálie, nikdy nedokážete
ocenit a užít si to, co je na Holandsku
tak naprosto zvláštní a opravdu skvělé.